

Tolkningsfrågor

1. Ska den europeiska primär- och sekundärrätten, och här i synnerhet direktiv 2000/78 ⁽¹⁾, tolkas så, att den inom ramen för det omfattande förbudet mot diskriminering på grund av ålder också omfattar nationella bestämmelser om statliga tjänstemäns löner?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande: Innebär tolkningen av denna europeiska primär- och sekundärrätt då att en nationell bestämmelse — enligt vilken storleken på en tjänstemans grundlön vid tidpunkten för anställningens början i avgörande utsträckning beror på vederbörandes ålder och sedan stiger framför allt beroende på antalet tjänsteår — utgör en direkt eller indirekt diskriminering på grund av ålder?
3. För det fall att även fråga 2 ska besvaras jakande: Utgör tolkningen av denna europeiska primär- och sekundärrätt då hinder mot att en sådan nationell bestämmelse motiveras av det lagstadgade målet att belöna yrkeserfarenhet?
4. För det fall att även fråga 3 ska besvaras jakande: Tillåter denna tolkning av den europeiska primär- och sekundärrätten då, så länge det inte har införlivats någon icke-diskriminerande lönebestämmelse, en annan rättsföljd än att de diskriminerade personerna avlönas retroaktivt i enlighet med den högsta löneklassen i deras lönegrad?

Ska rättsföljden av åsidosättandet av diskrimineringsförbudet härledas ur själva den europeiska primär- och sekundärrätten, här i synnerhet direktiv 2000/78, eller har den diskriminerade enbart rätt att ställa krav genom tillämpning av medlemsstaternas unionsrättsligt erkända skadeståndsskyldighet till följd av ett felaktigt införlivande av unionsrättsliga bestämmelser?

5. Utgör tolkningen av den europeiska primär- och sekundärrätten hinder mot en nationell åtgärd som innebär att rätten till löneutbetalning i efterskott eller skadestånd förutsätter att tjänstemannen framfört detta krav skyndsamt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16).

Talan väckt den 27 november 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-544/12)

(2013/C 46/28)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, K. Simonsson och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1, 6.2, 7, 8, 9 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 75 002,88 EUR per dag från och med den dag då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att genomföra direktiv 2009/12/EG, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 15 mars 2011.

⁽¹⁾ EUT L 70, s. 11.

Överklagande ingett den 29 november 2012 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (tredje) meddelade den 19 september 2012 i mål T-265/08, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-549/12 P)

(2013/C 46/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze samt U. Karpenstein och C. Johann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelat den 19 september 2012 i mål T-265/08, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien (intervenient), Republiken Frankrike (intervenient) och Konungariket Nederländerna (intervenient) mot Europeiska kommissionen, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 1690 slutlig av den 30 april 2008 om nedläggning av det finansiella stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUF) beviljat för ett operativt program

(1994–1999) i mål 1-regionen delstaten Thüringen i Förbundsrepubliken Tyskland, i enlighet med kommissionens beslut K(94) 1939/5 av den 5 augusti 1994, och ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 1690 slutlig av den 30 april 2008 om nedsättning av det finansiella stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUF) beviljat för ett operativt program (1994–1999) i mål 1-regionen delstaten Thüringen i Förbundsrepubliken Tyskland, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan rör tribunalens dom av den 19 september 2012 i målet mellan Tyskland och kommissionen, i vilken tribunalen ogillade Förbundsrepubliken Tysklands yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 1690 slutlig av den 30 april 2008 om nedsättning av det finansiella stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUF) beviljat för ett operativt program (1994–1999) i mål 1-regionen delstaten Thüringen i Förbundsrepubliken Tyskland, i enlighet med kommissionens beslut K(94) 1939/5 av den 5 augusti 1994.

Klaganden har anfört två grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första har tribunalen åsidosatt artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 ⁽¹⁾, jämförd med artikel 1 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾ och principen om tilldelade befogenheter (artikel 5.2 FEU, artikel 7 FEUF; tidigare artikel 5 EG), genom att felaktigt anta att även administrativa fel som begås av nationella myndigheter kan utgöra "oegentligheter" som gör att kommissionen har rätt att besluta om finansiella korrigeringar (första delen av den första grunden). Även om en finansiell korrigering i princip kan tänkas vid administrativa fel, ska den överklagade domen upphävas, eftersom tribunalen felaktigt har antagit att även åsidosättanden av nationell rätt och fel som inte påverkar unionens budget kan utgöra "oegentligheter" som motiverar finansiella korrigeringar (andra delen av den första grunden).

För det andra har tribunalen åsidosatt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88, jämförd med principen om tilldelade befogenheter (artikel 5.2 FEU, artikel 7 FEUF), eftersom den felaktigt har ansett att kommissionen har rätt att göra finansiella justeringar som bygger på extrapoleringar (första delen av andra grunden). Även om kommissionen i princip skulle ha rätt att så göra, har tribunalen felaktigt godtagit hur kommissionen har gått till väga i förevarande fall. Dels föreligger, vad avser en del av de omtvistade projekten, inget konstaterande att unionens budget har påverkats negativt, dels borde kommissionen inte ha förklarat att en del av de omtvistade felen är systematiska (andra delen av andra grunden).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Överklagande ingett den 6 december 2012 av El Corte Inglés, SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 27 september 2012 i mål T-39/10, El Corte Inglés, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-578/12)

(2013/C 46/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: El Corte Inglés, SA (ombud: E. Seijo Veiguela, abogada, J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Emilio Pucci International BV

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 27 september 2012 i mål T-39/10,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta de rättegångskostnader som förorsakas El Corte Inglés, SA, och
- förplikta Emilio Pucci International BV att ersätta de rättegångskostnader som förorsakas El Corte Inglés, SA.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att det finns en risk för förväxling (artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾) mellan de äldre varumärkena EMIDIO TUCCI och E. TUCCI, å ena sidan, och det sökta varumärket PUCCI, å andra sidan, vad avser samtliga varor i klasserna 3, 9, 14, 18, 25 och 28. Det har dessutom visats att klaganden verkligen brukat alla sina spanska varumärken och det finns ett varumärke (gemenskapsvarumärkesansökan nr 3679528) som inte omfattas av denna skyldighet. Dessutom liknar de motstående varumärkena varandra på ett sätt som innebär att det finns förväxlingsrisk. Tillämpningsvillkoren i artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 är dessutom för handen, i och med att de äldre varumärkena är kända i Spanien